

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

2den Serie.

Nr. 9. December 1912.

NYT RRA REGENSEN.

Regensianersamfundets sommerfest.

Regensianersamfundet afholdt sin årlige sommerfest den 22. juni. Det så et øjeblik ud, som om festen også i år skulde være aflyst af mangel på tilslutning; men til alt held lykkedes det dog at samle o. 25 til middagen og o. 35 til soldet, og festen var dermed sikret.

Kl. 6 samledes de 25 i Studenterforeningen; der var repræsentanter for alle aldre, fra læge Sparrevohn og fuldmægtig Sørensen til Regensens klokker som repræsentant for de nuværende regensianere, de gamle formænd, overretssagfører Rievers og dr. phil. Ditlef Nielsen og den nuværende bestyrelse. Trods alle forskelle følte det snart, at ét bånd bandt dem alle sammen: de var regensianere, og man fandt hinanden ved det udmærkede middagsbord, hvor stemningen var meget animeret.

Ved halvnitiden holdt de 25 deres indtog i Regensgården og modtoges med sang af gårdens nuværende beboere. Snart sad man bænket omkring punchebordene mellem linden og kirkefløjen. Og det blev en herlig aften. En halv snes gamle regensianere var kommet til og en 30—40 af de nuværende regensianere. Formanden bød velkommen og dirigerede soldet. Taler og sange fulgte slag i slag. Regensens sangforening sang Iver Iversens lindekantate; den lød smukt i den stille aften, og det vakte begejstring, da den »lille genbo« fra sit vindue sendte regensianeren sit opmuntrende svar tilbage. Stud. mag. Chr. Christiansen hilste i en sang de gamle regensianere,

og en af de »gamle«, magister Roos, genkaldte i sin ligeledes her gengivne Vise regenstidens minder. Formanden talte for gæsterne, kunstmaler Hans Nicolai Hansen og boghandler Busck, og disse takkede. Cand. mag. V. Lorenzen talte for Regensen, og provsten for klokkerne. Assessor Kjørboe vakte jubel ved en udmærket tale, og mange flere gode taler blev holdt. Festen prægedes især af den udmærkede deltagelse fra de nuværende regensianeres side, et helt bord af »skippere«, med »overskipperen« Oluf Petersen som ordfører. Det humør, hvormed disse deltog, tegner godt for Regensianersamfundets fremtid.

Og så fik festen sin glans ved de skønne omgivelser. Den illuminerede gård tog sig pragtfuld ud, linden stod i al sin skønhed, og gårdens stemning var som ingensinde.

Først over midnat sluttede festen, og kulminationen nåedes, da formanden kranset med lindeløv bares rundt om linden i guldstol.

Th. Lind.

Sangene fra Gildet i Regensgaarden den 22. Juni 1912.

I.

Mel.: Frem, Bondemand, frem!

O husker Du end den første Gang,
Du gik ind ad den hvælvede Port
og saa dig forladt og fremmed om
og helst vilde Haser smurt.
De tomme Vinduer stirrede ned,
og Folk dig støjed' forbi
og raabte og lod, som om Du var Luft. —
Det var der ej Morskab i. —

Og husker Du end det skumle Gemak,
hvor først de putted' dig ind,
i Stuen til Gaden paa 3die Gang,
hvor Du saa hverken Sol eller Vind.
Og Contubernalens Bande Du fandt
ved dit Bord, paa din Stol, i dit Hi.
Og Du smiled, men vred dine Hænder i Smug;
for der var ej Morskab deri. —

Og husker Du end, hvor de slæbte dig op
til Fest i den høje Sal.
Og Du hang over Bordet, fremmed og sky,
og drejed den fulde Pokal.
Men de flettede om dig af Tale og Sang
et Net, som Du fangedes i:
»Der er Fest, der er Fest paa Regensen i Nat«. —
Aa Gud, der var Morskab deri. —

Og husker Du saa den næste Dag,
 da Du vaagned' med Tømmermænd.
 Da var Du Dus med den halve Gaard
 og følte dig helt som Svend.
 Du gik under Linden med Tøfler paa
 nonchalent uden Flip, fordi
 Du var blevet en Søn af den gamle Gaard,
 Du var hjemme, fortrolig og fri. —

Og husker Du ogsaa en Sommerdag
 med Sol i den røde Gaard,
 naar Himlen er blaa og Vinen grøn,
 og Linden skyggende staar.
 Eller helst en stille stjernefuld Nat
 med Sang og Kalas i det fri,
 da Du som førende Mester stod, —
 ak ja, der var Morskab deri. —

Nu staar Du her atter, Du gamle Dreng,
 og ser dig plirende om,
 og Aarenes Støv fra Hjærnen flyr
 i Sommervindenes Flom.
 Og atter en Dag bag skærmende Mur
 skal Du leve en sorgløs Stund.
 Din Ungdom og Lykke stiger som Drøm
 af Mindebægerets Grund.

Carl Roos.

II.

Mel.: O, alte Burschenherlichkeit.

Regens, Regens, studentens hjem
 med glædens lyse sange,
 her vælder muntre minder frem
 fra stuer og fra gange.
 En yngre slægt du nu gir ly,
 selv evig gammel, evig ny.

*O, ætas regensialis,
 et tilia vernalis!*

Vi kom engang som lindens skud
 og fløj som lindens blade.
 Men mindet bringer ofte bud
 om vårens tid den glade.
 Min alder får sit friske skær
 fra ungdomsdage levet her.

*O, ætas regensialis,
 et tilia vernalis!*

Du drager mig, du gamle gård
 med dine røde tage.
 Her svandt min bedste ungdoms år
 som solforgyldte dage.
 Her var jeg ung, mens år svandt hen,
 her blir jeg altid ung igen.
*O, ætas regensialis,
 et tilia vernalis!*

Christiansen.

Regensen i 1912.

Den betydningsfuldeste Begivenhed i Regensens Historie i 1912 er vel nok Kommunitetsforhøjelsen, der fandt Sted ved Finansaarets Begyndelse og forhøjede de maanedlige Udbetalinger fra 50 til 60 Kr. pr. Mand. Begivenheden resulterede naturligvis i en Jubelfest til Provstens Ære; denne indledtes med Lampetog over Gaarden, Serenade under Provstens Vinduer, og endte med et vellykket Sold paa Salen.

Regenspolitiken kan vistnok siges at have frembudt adskillige Overraskelser i Aarets Løb; ved Aarets Begyndelse indesad Pip ved sin Klokker Olu f Petersen med Magten, som fra alle Sider syntes dem vel undt, men da han i Begyndelsen af Marts nedlagde sit Hverv for at trække sig tilbage i Eksamenslæsningens gustne Taager, kom Pip til at staa alene overfor saa godt som den hele Regens og naaede ikke at gennemføre en eneste af sine Kandidater; Enigheden mellem de andre Partier, der satte Gamlingen Axel Olsen i Højsædet, genfandtes næsten uforandret ved det næste Valg i September, hvor »Uglen« gennemførte sin Kandidat Aage Andreasen, der nu med haard Haand svinger Svøben over Regensianerne, til blandet Tilfredshed for Alumnerne.

Af Festerne paa Regensen kan, foruden Festen i Anledning af Viceprovstens 60aarige Fødselsdag i Marts, nævnes Skuddagsfesten d. 24. Febr., der indledtes med en lille Komædie »Skuddag« af Chr. Christiansen og Axelsen-Dreyer, og Lindeballet d. 15. Juni, der for en stor Del forstyrredes af daarligt Vejr. Af Mandfolkefester maa foruden den allerede nævnte Jubelfest nævnes Regensianersamfundets Fest i Regensgaarden d. 22. Juni, der for mange vil staa som Idealet af en Regensfest, og Rusgildet d. 2. November med Revy af Axel Olsen og Ivar Knudsen; nævnes maa ogsaa Skyttefesten i Sommerferien, arrangeret af »Bananen«, kst. Klokker, Cand. jur., Assistent Frits Hansen, for at tilvejebringe Materiale til Under søgelse af Mad og Drikkes Indflydelse paa Træfsikkerheden.

I det store og hele har Aaret sikkert været vellykket, og Regensen har haft Samtalestof nok i sine egne Anliggender, man behøver blot at

nævne Pips Sammenstød med Speditørerne med Hjemkomst i Automobiler, en drabelig Begivenhed; og den vil jo nok være i Besiddelse af tilstrækkelig Livskraft til at holde Modet oppe, til der atter kommer en Ven af Brag i Spidsen for Alumnerne.

Alumnus.

GAMMELT FRA REGENSEN.

Et regensielt Friluftsteater.

En gammel Regensianer, Provst L. Koch, har under Titlen »En gammel Præsts Erindringer« udgivet sine Memoirer. Han laa paa Regensen i Aarene omkring 1860; men i Hovedsagen nøjes han i Omtalen af denne Periode med at henvise til R. Niensens og Bokkenheusers Skildringer. Han fortæller lidt om de særlige Kredse inde paa Gaarden dengang, specielt Islændernes og Slesvigernes, og man mærker her Dønningerne af Nationalitetskampen. Han omtaler desuden kort enkelte af sine Samtidige, R. Nielsen, Bokkenheuser, G. Sørensen, Fr. Wickmand og især Vennen Nicolai Brun, alt dog ret kort og uden større Detailler. Men en Beretning om et Friluftsteater fra Regensen er af saa almindelig Interesse og saa betydningsfuld, at vi mener, det er bedst at aftrykke paa-gældende Afsnit; den gamle Præst skriver Side 41 f:

»Uagtet jeg som sagt ikke vil fortælle om enkelthederne i vort liv, må jeg dog gøre en undtagelse. Ti der tilkommer med rette regensen æren af en opfindelse, nemlig friluftsteatret. Men det er gaaet her som saa tidt, at den egentlige opfinder er bleven glemt, og efterlignere har til-egnet sig æren. Jeg kan ikke opgive året, da denne opfindelse blev gjort, heller ikke hvem der først udtalte tanken; paa Regensen var alt kollegialt. Men det skete paa 4de gang nr. 7, at det blev besluttet, at der ved en skovtur skulde opføres en komedie. Den blev skrevet af vor poët, Peter Olaf Bentzen, under adskillig kritik og medvirkning af os andre, og festkomiteen blev sendt ud for at søge en til teater passende plads. Den fandtes tæt nord for Fileværket, en lille åben plads omgivet af unge bøge, der endnu kun var tætte buske, som lukkede for det hele. Komediens Indhold kan passende angives ved det Povl Møllerske vers:

»Den er om to unge hjerter,
som man skiller ad med list,
men som efter grumme smerter
få hinanden dog tilsidst.«

Der var især en scene, der modtoges med bifald: »Sandhedsfaklens« redaktør har en skøn søster, der selvfølgelig er forlovet med en student,

og lige så selvfølgelig vil broderen forpurre denne forlovelse, da han ikke kan udstaa studenter. Dette søskendepar er i skoven, hvor redaktøren pludselig får et anfald af mavepine, der nøder ham til at gå bag en busk. Næppe er han borte, før studenten kommer, og der veksles ømme elskovsord på scenen, medens redaktøren, der er ude af stand til at gribe ind, sidder bag busken og udstøder rædsomme trudsler.

Da jeg nu har reddet opfinderæren for regensen, skal jeg tilføje, at denne historiske forestilling er den eneste, hvorved jeg i min studentertid personligt har medvirket; jeg var nemlig suffleur. «

»Nyd Livet og drik af Dunken.«

Det i sin Tid i »Regensen« meddelte Referat af Ruscildet i 1872, hvor jeg selv deltog som Rus, har været Anledningen — om end ikke den egentlige »causa« — til, at jeg har fremrøget af mine Gjemmer en utrykt Oversættelse af en af Horats's Oder, som jeg fra mine Studenteraar har været i Besiddelse af og som er efter mit Skøn saa vellykket, at den fortjener at reddes fra Glemsel. Naar jeg søger den offentliggjort gennem »Regensen«, er det ikke ubeføjet; thi Oversætteren, den ifjor afdøde Overlærer ved Aalborg Kathedralskole H. G. W i w e l, der blev Student i 1869, var Regensianer, om end ikke i ret lang Tid — thi han flyttede efter et Par Aars Forløb ind paa Borchs Kollegium med Bibehold af Kommunitetsstipendiet —, og det er muligt, at Oversættelsen er udført i hans Regenstid (maaske dog allerede i hans Skoletid). Studenterne fra den Periode, særlig Regensianerne, vilde sikkert mindes den begavede og videnskabeligt anlagte Filolog, der dannede sig sine Meninger uafhængigt af andre og forfægtede dem med Kraft og Iver, og hvis senere Liv, skønt langt fra blomsterstrøet, dog i videnskabelig Retning ikke skuffede de Forventninger, som hans samtidige og vel ogsaa han selv i saa Henseende stillede til ham.

Den omhandlede Ode er den bekendte »Eheu fugaces, Postume, Postume« (II. Bog 14) eller som Wiwel kalder den: »Nyd Livet og drik af D u n k e n« og hans Oversættelse lyder som følger:

Ak flygtig glider Livet hen!
 Du som Enhver er sikker
 Paa Alderdom og Død, min Ven!
 Om end Du Pluto tigger
 Med Bøn og Offer, Dag og Nat,
 Dig tager dog den grumme fat
 Og Dødens bitre Kalk Du drikker.

Selv Geryon, selv Tityos
 Er blandt de Dødes Skare
 Paa Strømmen hist, hvor hver af os
 Engang skal sikkert fare!

Og er Du fattig eller rig
 Vil Døden sikkert finde Dig
 Hvor længe det end saa mon vare.

Og slap Du vel af Krigen ud,
 Af Havets brudte Bølger
 Og slap Du vel fra Storm og Slud,
 Som Efteraaret følger,
 Du skal dog se den sorte Flod
 Og Møer af danaisk Blod;
 Det maa Du ikke for Dig dølgge.

Fra Verden, Hus og Hustru bort!
 Af alle Træer i Haven,
 Du planted, kun Cypressen sort
 Vil følge Dig til Graven!
 Din Arving meget bedre véd
 At skatte Livets Kærlighed
 Og Evans kostelige Gave.

Hvi vil Du slide Livet hen,
 Naar Andre Frugten tage.
 Nej, fyld og tøm Dit Glas, min Ven,
 Den Tid Du har tilbage.
 Nyd Livet, mens Du lever end!
 Du kan ej leve om igen.
 Lad Sorg for Døden Dig ej nage.

En Regensianer fra 1872.

Smaating fra Regensen.

Provstelønnen har jo aldrig været overvældende stor, og i gamle Dage har det aabenbart stundom endog været helt besværligt at faa den udbetalt, hvilket blandt andet ses af følgende Ansøgning fra Provsten **Jørgen Hammer**, der var Konrektor ved Metropolitanskolen og 1. Nov. 1664 blev Regensprovst. Da Frederik den Tredie 1670 var død, indkaldtes Hofstatens Kreditorer, og blandt dem møder nu ogsaa Provsten med en Skrivelse af 2. Dec. 1670. Først afskriver han omhyggelig Christian 4.s Regulativ for Provsten fra 1636; derefter regner han ud, at hans Løn maa udgøre 660 Rdl. fra Ansættelsesdagen til 1. Maj 1670, og han fortsætter »Paa hvilcke fornefnde 660 Rdl. at hans Excellentz Welbiurdig Steen Hundorff, Kogl. Mayst. Velbestalter Offfuer Rentemester, saasom min høyærede och høygunstige Patron och Befodrer vilde lade giøre och gifue mig en afregning, begierer Jeg ydmygeligst

Jørgen Lauridtzøn Hammer
 Reg. Communit. Præpositus.

(Rigsarkivet, Prinsessestyrsregnskabet, Lor. Tuxens Afr.)

Gamle Pastor von Prangen, hvis Hundreaarsfødselsdag vi fejrede i sidste Nummer, er i Løbet af Sommeren afgaaet ved Døden. Af Regensens Festnummer fik han paa Fødselsdagen et Antal Eksemplarer, som han saa sendte rundt til Venner og Bekendte, og han var selv meget smigret over denne Opmærksomhed fra Regensens Side, skønt det ikke var ham muligt i sin høje Alder længere at erindre flere af de Episoder, der hentydedes til i Viceprovstens Artikkel. Familien har sendt Regensianerne en Tak gennem Viceprovsten.

Pips Sammenstød med Speditørerne, som der hentydes til i en indsendt Artikel S. 4 f., har aabenbart været en Begivenhed, som har sat Sindene i Bevægelse. Pip havde sin Sommerudflugt til Raavad og traf der et Selskab af Speditører, som fejrede et Foreningsjubilæum. De to Selskaber gik hurtigt over i eet større under Indflydelse af umaadelige Kvanta vaade Varer og man tilbragte en meget fornøjelig Aften, hvoraf en ikke ringe Tid dog medgik til at sætte Speditørerne ind i den nu florerende Regensjargon, ogsaa kaldet »Skippermaalet«. Ud paa Natten skiltes Selskabet; de fleste Speditører tog med Banen fra Klampenborg og forbløffede i Toget nogle derværende Regensianere, som intet kendte til Mødet paa Raavad, ved pludselig at titulere hinanden »Skipper« og snakke »regensielt«. Pipianerne og enkelte energiske Speditører vandrede derimod hjem ad Strandvejen, tog dog tilsidst Biler og kørte i stort Optog under Tuden og Hysten paa en Tid, hvor Viceprovsten netop altid plejer at drømme allersødest, ind paa Gaarden og rundt omkring Linden, — og de følgende Dage stod Gaarden paa den anden Ende.

Glædelig Jul og godt Nytaar!

Regensianersamfundet

samler ældre Regensianere til aarlige Fester paa Regensen og udgiver Medlemsbladet »Regensen«.

Kontingent 2 Kr. aarlig.

Indmeldelser modtages af Sekretæren stud. mag. *Th. Lind*, Regensen, 6 Gang 10, og paa Bladets Ekspedition: *Arnold Busck* (Busck & Wisbech), Bog-, Papir- og Stempelhandel, Købmagergade 49. Telefon 2453.

Udgivet af *Regensianersamfundet*.

Redigeret af Magister *Otto Andrup*, Kirsteinsgade 11, Ø. Telefon: Øbro 1177 v